

Publicerad 2015-04-20 11:55 av Birgersdotter

När jag läst några av Anyas texter..flyger tankarna några år tillbaka.

Aldrig mer..

Aldrig mer vill jag sitta

ensam i en tågvagn.

Fullt med människor

fångad av ett besked.

Jag åker framåt

ändå har tiden stannat.

I takt med tågljudet

det är försent -det är försent.

Förra veckan var vi mitt i ett samtal

våra ögon smekte varandras kind.

Nu sitter jag här och kan inte komma fram nog fort

för allt är försent -allt är försent.

Tiden har stannat och allt är skugga

tiden är slut och jag är fångad i min gråt.

Det var sorgligt tråkigt och slutgiltigt

men det går inte en dag utan att du lever i mitt minne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Birgersdotter med Poeter.se id #38137 innehar upphovsrätten